

anlæg uden for Kjøbenhavn skulde have Ret til mod fuld Erstatning til vedkommende Grundejer at føre lukkede Ledninger over anden Mands Grund. Indenrigsministeren fandt i det hele denie Tanke rigtig, men han troede ikke, det var heldigt, at en saadan Bestemmelse blev indsat i den omtalte Lov. Ministeren saa hellere, at dette Spørgsmaal blev løst paa en særlig Lov, og den højtærede Minister udtalte, da det omtalte Forslag var til 3dje Behandling i Folketinget, at han vilde tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse og muligvis til næste Samling fremkomme med Lovforslag i denne Retning. Det er det, som nu er stet ved det Lovforslag, den højtærede Regering i denne Samling har forelagt Rigsdagen om Benyttelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsledninger. Lovforslaget gik ud paa, at naar det til Tilvejebringelsen af ny eller Forbedring af bestaaende Vandforsyningsanlæg, der enten ejes af en Kommune eller af Indenrigsministeren skønnes at være af væsentlig Betydning for en Kommunes Vandforsyning, er nødvendigt, at der føres lukkede Ledninger over anden Mands Grund, skulde man kunne erholde Ret dertil, mod at den vedkommende Grundejer faar fuld Erstatning. Dette Lovforslag blev i Aar først forelagt i Landstinget og blev der henvist til et Udvalg. Landstingets Udvalg fandt Tanken rigtig, men foretog en ret betydelig Udvidelse af Lovforslaget, idet det indsatte en Bestemmelse, som blev vedtagen af Landstinget, om man ogsaa skulde kunne faa Ret til at anlægge artesiske eller lukkede Brønde paa anden Mands Grund.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de Vædringsforslag, som vi i Folketingets Udvalg have tilladt os at stille. Hele Udvalget har været enigt om, at Lovforslaget ikke er fyldestgørende med Hensyn til Vandforsyningsanlæg. Lovforslaget gik jo ud paa, at denne Ret til Anlæg af lukkede Ledninger paa anden Mands Grund skulde være betinget af, at Vandforsyningsanlægget enten ejedes af en Kommune eller af Indenrigsministeren skønnes at være af væsentlig Betydning for en Kommunes Vandforsyning. Nu er det jo saaledes, som jeg har nævnt, at der aarlig anlægges adskillige saadanne Vandværker paa Landet, og at dette skaber mere og mere almindeligt, men i saa godt som intet Tilfælde kan et saadant Vandforsyningsanlæg betjene en hel Kommune. En Kommune bestaar som Regel af 2, undertiden 3 Sogne, og somme Tider er der flere Landsbyer i hvert Sogn. Det vil derfor være næsten umuligt, at et Vandforsyningsanlæg kan være fælles for

en Landkommune. Vi vare i Udvalget klare over, at Loven i sin oprindelige Skikkelse ikke vilde blive til videre Nytte for Landets Vedkommende, den vilde særlig komme Købstæderne til gode. Da der nu imidlertid faktisk ogsaa paa Landet er Trang til Anlæg af saadanne Vandværker, fandt Udvalget det rigtig, at Loven fik en Udvidelse, saa at den ogsaa kunde komme Landet til gode, og i Henhold dertil har Udvalget tilladt sig at stille Vædringsforslagene Nr. 1 og Nr. 2. Disse to Vædringsforslag gaa ud paa, at naar et Vandforsyningsanlæg ejes af Dele af en Kommune, der af Indenrigsministeren skønnes at være af væsentlig Betydning for Dele af en Kommunes Vandforsyning, og det er nødvendigt, at der tilvejebringes lukkede Ledninger over anden Mands Grund, skal der gives Ret til at føre saadanne Ledninger over anden Mands Grund i samme Forhold, som denne Ret i Lovforslaget er givet den hele Kommune. Disse to Vædringsforslag ville altsaa praktisk faa den Betydning, at Landsbyer eller Kredse af Løbsjere ville, naar de fremsatte Begæring til Indenrigsministeren om denne Ret, og den Kommission, som efter Lovforslagets § 2 skal undersøge Sagen, kommer til det Resultat, at Vandforsyningsanlægget virkelig vil have Betydning for dem, kunne faa Ret til at lægge lukkede Ledninger over anden Mands Grund, naturligvis mod fuldstændig Erstatning. Udvalgets Flertal har ikke kunnet tiltræde den Bestemmelse, der i Landstinget blev indsat i Lovforslaget, om, at der ogsaa skulde kunne opnaas Ret til Anlæg af artesiske eller lukkede Brønde paa anden Mands Grund. Vi vare i Udvalget enige om, at denne Bestemmelse rummede en ikke ringe Fare, og at der sikkert, dersom den blev bibeholdt, vilde opstaa mange Ulemper og indviklede Spørgsmaal. Vi fandt det derfor rigtigst at lade denne Bestemmelse gaa ud, og vi have i Henhold dertil stillet Vædringsforslaget under Nr. 3. Vædringsforslaget under Nr. 4 er blot en Følge af Vædringsforslaget under Nr. 3. Lovforslagets § 2 er den Paragraf, der omhandler de Regler og den Fremgangsmaade, der skal følges, naar anden Mands Grund ønskes benyttet. Det vil for Kjøbenhavns Vedkommende være de Regler, der ere angivne i Loven af 30te November 1857, og de samme Regler ville ogsaa komme til Anvendelse uden for Kjøbenhavn med visse af Indenrigsministeren foretagne Lempelser saaledes, at af de 4 Mænd, som Kommissionen skal bestaa af, skulle de 2 udnævnes af Indenrigsministeren, medens de andre 2, hvis det er en Købstadkommune, udnævnes af Amt-